

"СВОБОДА" (LIBERTY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published each Sunday and holiday
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1914 under the Act of March 3, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

За оголошення редакції не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

3 Канади належить посилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.
Тел. "Свобода": Берген 4-0237 — Тел. V. H. Союз: Берген 4-1016.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ОСТАННЯ ПРИГАДКА

Сорок років праці У. Н. Союзу і його органу довели до цього, що наша імміграція переконана, що У. Н. Союз і "Свобода" мають думати про всі наші справи, що вони відповідали за українське життя в Америці, та що вони теж відповідатимуть за нашу тут будучність.

З того виходило, що як У. Н. Союз так і "Свобода" треба в Америці, якщо має бути тут захочено надати українське життя. Бо навіть дуже важко, а то і неможливо, уявити собі те, що українське життя без У. Н. Союзу і його органу.

Значиться, вдержання Союзу і його органу — для України в Америці річ не тільки важна і серйозна, але прямо життєва. Бо треба їх для підтримки української справи, для ще більшого видвиження українського імені.

Здається, що це все такі зрозумілі справи, про які вже стільки написувалося, а ще більше наговорено, що є зовсім злишнім ще раз це пригадувати.

А на ділі воно виходить зовсім не так. Ювілейна кампанія доводить, що така тема не має бути й досі правдивого розуміння ваги організації. Наше громадянство так звикло до того, що У. Н. Союз завжди поробляв усіма труднощі, що думає, що так буде йти в безконечність. А по правді справа представляється так, що У. Н. Союз може побороти й побороти всіма можливими до побороти перешкоди, але під одною умовою: громадянство мусить збільшувати постійно Союзні ряди.

Від нашої імміграції в Америці вимагає У. Н. Союз тільки одного: побороти байдужність до своєї власної життєвої справи. Нового членства нам треба. Ось все. А всяка далша праця буде далі виконувана згідно з традицією У. Н. Союзу.

Рідному Краєви і рідній ділі нашої же надовго треба буде американської України. І ще надовго треба буде йти У. Н. Союзу і "Свободі". А хто так розуміє справу, той повинен пам'ятати, що за два тижні кінчиться ювілейна кампанія У. Н. Союзу. Хай жеж уже тепер запитає себе наше громадянство сумлінно, чи воно вивадилося зі свого обов'язку супроти У. Н. Союзу. Бо як ні, то треба ще тепер чужо лещо напирати. А зокрема звертаємося з тим запитом до наших Союзівців, до відділових урядників і до відділів. Чи вони вже все зробили, щоб піднести життєву силу У. Н. Союзу — для їх власного добра, для добра їх власних дітей і для добра України?

Незабаром дамо прикладну відповідь на той запит у числах. Та заки це станеться, виконаймо свій особистий і народний обов'язок принаймні тепер — в останній мінуті.

Михайло Грушевський.

НЕРОБОЧИЙ ГРИЦЬКО КРИВИЙ

Волинський образок з початку вісімнадцятого віку.

Вони зійшли, узгіряли у долину. Слизько було їм мокро, стежка. Ганна впадала на землю і чисті обматилися. Нарешті наблизилася до села. Хай доводилося низько простогляти над річкою між обматилися вербами, городами й левадами. Перехожі звернулися до першої хати. Пародувалися, щоб швидко дісталися хазяї: приставкувати жінка виглянула до них.

— Пустить пережати дощ, ми пережого люди, з далекого села.

Та подивилася невірною, але по тим пильним огляди лише її прояснилося.

— А Яліт, хочи келетх просимо! — ласкаво обзивалася вона.

Перехожі порозбирилися, поклали мокрі свити на піч та узялись сидіти під таврою, що цибую. Прийшовши сидіти і хазяїн з току, почали розпитувати.

— Шукаємо, деб вільніше, а то в нас робби-робби, таї кінця нема; нема часу і собі шось зробити, та ще й новини тої збудують, що року, наче коверзують з людей, — скажись Грицько.

— То приставте в нас, — відказав хазяїн, — алже в нас легко, робити тільки два дні

на тиждень, і в зиму й літом, тільки всього, чиниш нема, як по інших селах.

— Та за теж, що оспид даеш — відказала жінка.

— Ну, шож, що оспид, а з те ні курей, ні гусей, ні інших вигадок. І пан нічого, нема чого казати, справді, жінко?

— Ну, не дуже хвали; он з підвалими тими як раз-у-раз ганяє!

— Шож, що підвали, це й скрізь, — не здавався хазяїн, він взагалі не був песимістом, алеж тепер це й особливо припадо йому охота хвалити своє село.

— Ні, — сказав Грицько, — загадувати за погону, — тут же небезпечно, боронь, Боже, доводяться. За нами гналися трохи не до вашого села...

Дощ все не переставав. Хазяїн пішов на тік знову, Грицько й собі — помагає, покинувши жінку з дитиною в хаті. Хазяйка сіла коло віконця, шось далаючи; в хаті незабаром стало вже смеркатися за дощем. Ганна сіла проти хазяїна, голуючи дитину, спочиваючи з дороги; ноги ніякі після холодної води в тому році; якась чума, невввввв втма, тихий спокій огортали її, і думка, що за якийсь час знову треба буде покинути теплу

СМЕРТЬ МИХАЙЛА ГРУШЕВСЬКОГО

I.

Смерть Грушевського — це відділок теперішньої трагічної долі українського народу.

Не було між Українцями людини, що її більше ненавиділа російська царська влада, як Грушевського. Для московської "чорної сотні" імя Грушевського було ознакою українського сепаратизму. Навіть мову українську не називали вороги українства, як тільки "мовою Грушевського". Але Грушевський не вважав на те цукання з боку Росії та Польщі, а вперто йшов своїм, раз наміченим шляхом.

Світова війна застала Грушевського в Галичині. Він не вірив у силу Австрії і знав також, що Австрія буде жертвою українських інтересів Польщі. Грушевський вернувся 1914 р. до Києва, але тут його царські жандарми заарештували, як нібито "австрійця". Його заслали в глухе місто Сібірськ над Волгою, а потім, на клопотання російських урядовців, Грушевському дозволено жити в Москві, під доглядом поліції.

Російська революція 1917 р. визволила Грушевського. Від тих днів революції бачимо Михайла Грушевського на чолі революційного парламенту України — Центральної Ради. Грушевський правдиво думав й очолював. Він веде за собою молоді, недовіряли українське суспільство. Він і сам переживав цілу революцію в своєму світогляді: з умиротвореного ліберала стає переконаним соціалістом.

Грушевський, як голова Центральної Ради, мав великий вплив на загравчуну політику України. Коли спроби мирного співжиття з демократією, а потім більшовицькою Росією не довели до нічого доброго, то Грушевський рішуче повірив Україні до самостійності. Від 22 січня 1918 р. Центральної Рада видала свій IV. Універсал, що проголосив самостійність Української Народної Республіки.

Але організовані сили України були замалі для того, щоб перемогти зовнішнього ворога. Українська невідомо маса була захоплена більшовицькими гаслами, "Українізо-

не тай заговорити, а далі в о...

не тай заговорити, а далі в о... не тай заговорити, а далі в о... не тай заговорити, а далі в о...

не тай заговорити, а далі в о... не тай заговорити, а далі в о... не тай заговорити, а далі в о...

не тай заговорити, а далі в о... не тай заговорити, а далі в о... не тай заговорити, а далі в о...

не тай заговорити, а далі в о... не тай заговорити, а далі в о... не тай заговорити, а далі в о...

не тай заговорити, а далі в о... не тай заговорити, а далі в о... не тай заговорити, а далі в о...

не тай заговорити, а далі в о... не тай заговорити, а далі в о... не тай заговорити, а далі в о...

не тай заговорити, а далі в о... не тай заговорити, а далі в о... не тай заговорити, а далі в о...

ремота російського — більше-визму на Україні та приваби гасла "українізації" і "правильної національної політики" дали Грушевському привід зробити спробу компромісової (угодової) політики щодо більшовизму. Угода політика не була по душі Грушевському. Він був свого часу беззапально критиком угодової політики українських провідників в Австрії; не любив він і того російського тону, що був звичайний у "політиці" надпідприємливих українців перед революцією 1917 р.; що політику колись назвав Драгоманів спробою "дурити Москаля". Грушевський був прихильником політики (принципової, але й він хотів, раз у житті, "спробувати щастя": використати для української національної справи те, що можна було "дигоргувати" у московського окупанта, чий лас не почував себе мішко на Україні і мусів горити про "українізацію", а навіть про "самостійну радянську Україну".

Політична "угода" не вдалася. Після дового крутіття Москви Грушевському наразі запропонувано ітати на Україну для наукової роботи. 1924 року він спалив політичний корабель і вийшов до Києва з кількома своїми однодумцями: П. Христюком, М. Шрагом, М. Чечелем і іншими.

В Києві, в Академії Наук, під досвідченою рукою Грушевського закінчилася наукова робота. Історія, етнографія, мовознавство, література, археологія й інші науки розвивалися, як толяри в Львові в Науковій Товаристві ім. Шевченка. Грушевський правдиво казав, "Історію української літератури", що він почав на еміграції, і продовжує писати "Історію Україно-Руси". 1930-го року вийшов останній, дев'ятий том цієї Історії, в двох частинах. Цим томом Грушевський закінчив свою наукову діяльність. Він добув Багданівського. Трагічна доля! Мусів старий професор відчувати деяку схожість між Україною 17-го століття та Україною 20-го віку: обидві стали жертвою московсько-польського порозуміння.

Та не судилося Грушевському довершити найбільший труд свого життя. І в тихій хаті, як здає собі не один політик і не політик, бо доля багатьох народів, а насамперед нашого, в мільйоні залежить від цієї чи іншої відповіді на ті питання.

Отже, на нашу думку, небезпека повороту Росії мислє-превращення. Поперше, не зв'язуючи на союветську пропаганду, Франція прекрасно знає справу з мобілізаційних можливостей червоної Росії. Здає також собі справу з настроями населення в СССР вразі війни; ну, і з того, чого варта військова поміч Росії, нападення, вразі конфлікту, через Японію в Західну, в Азію...

Подруге, по упакку кабінету Думера, останньої карти парламентаризму. Франції противі горожанська війна. Останні чутки про намір нової кабінети Фландела розв'язати всі патріотичні організації ("Вогнищний Хрест", "Патріотична Молодість" і т. д.), заляшати нерозв'язаними організації комуністів і соціалістів, вказуючи на те, що хвиля вибуху той горожанської війни зближає на те, що хвиля вибуху в своїм "повороті до Європи", виходить із гри.

Потретьє, яким ворогом французько-російському військово-му союзом є Англія. Спершу пасивно ворога, тепер — активно.

Перед нами стає промова Болдвіна в англійській палаті громад, яка є зміною тупем для розгорячених голів французьких москвофілів. Головнім доказом цих останніх (доказом за союз СССР) були німецькі зброєння і німецька неуступність. Отже Болдвін розв'язує легенду про німецькі зброєння, з цифрами в руках.

Так, очевидно, рік корисна для нас. Бо Росія в Європі — те жандарм, який чутиме над увіковченим Версайським договором, що призначає нашу політичну смерть Росії — поза Європою — не значить дальша ревізія Версаю, на який ми тільки можемо скористатися. Не кажучи вже про сам по собі відірваний факт ізоляції СССР.

Міжнародна ситуація не є вже така кепська для української справи, лиш треба її зміни використати.

На вчорніших. Студент (до панночки): — Пані, чи ви не знаєте, що то за один той озоруваний пан? Дівчина: О, так, це представник іспитової комісії, професор Кругляк. А чи ви знаєте, хто я?

Студент: Ні. Дівчина: Я дочка того професора.

Студент: А чи ви знаєте, хто я?

Дівчина: Ні, не знаю.

Студент: То Богу дякувати.

тернів Грушевський у московських засланні! Бачив він, як Москва руйнує те, що він поклав ціле своє життя. Йому самому вже ніде було писати "мовою Грушевського", і мусів нас учинити, сточи одного ногою в гроб, писати "загальнозрозумілою" російською мовою у виданнях російської академії наук.

Так підмісали більшовицька Москва на тій людині, що жила і горіла для одної Ідеї, ідеї вдердження української нації. Непередодні смерті Грушевського "червона" Москва проголосила, що Україна — це невідлучна частина СССР, або по старому, єдиної невідільної Росії.

Смерть уратувала 68-літнього Михайла Грушевського від дальшої муки, від серцевих споминів про минуле та від трагічної теперішності. Але ця смерть не зберегла нашого вченого від наруги та знущання. Адже московський уряд ухвалив організувати похоро-

ни Небжичка державним коштом, за "великі заслуги" По-кійного.

Так, вони вміють ховати визначних українських діячів. Вони заморили голодом, а потім поховали державним коштом великого артиста Української Землі — Миколу Саловського. Рок 1934-го так само смерть і похорони державним коштом підготували вони для Марії Занковської та Михайла Грушевського...

Але віримо, що прийдє час розплати за наругу і рани. І пантеоні України, незалежно, нерозділеної України буде на почесні місця лежати Михайло Грушевський, той, що своєю нестомною працею та завзяттям не давав народу надію довести заснути в глуху, чорній царській неволі.

Перед величчю його заслуги для нації політичні шукання і помилки Грушевського — це як пилітка в безмежній, безкрайній морі.

І. Сулима.

О. Сновиди.

ПОВОРОТ РОСІЇ?

Кагачені, у який Москва вбрала Комітерів, подорожі Литвінова, вступлення СССР до Ліги Націй, пакти неагресії, Франція Советів заключити союз з Францією — все те свідчить, що Росія повернулася назад до Європи, де була відсутна близько синамільні; що знов бажав грати роль в європейській політиці.

Особливо непокоючим симптомом цього повороту є чутка про французько-російський союз воєнний; ця чутка назово віджила по промові чуда Маршдену в французьким парламенті.

Чи ця небезпека дійсно існує? Чи дійсно сталінська Росія й європейська Франція подадуть свої руки? Чи дійсно, одного ранку Європа прокинеться від примари французько-більшовицького союзу? Чи дійсно Росія готується, на спілку з Францією, знову грати роль арбітра нашого континенту? Ось трітій питання, яке задає собі не один політик і не політик, бо доля багатьох народів, а насамперед нашого, в мільйоні залежить від цієї чи іншої відповіді на ті питання.

Отже, на нашу думку, небезпека повороту Росії мислє-превращення. Поперше, не зв'язуючи на союветську пропаганду, Франція прекрасно знає справу з мобілізаційних можливостей червоної Росії. Здає також собі справу з настроями населення в СССР вразі війни; ну, і з того, чого варта військова поміч Росії, нападення, вразі конфлікту, через Японію в Західну, в Азію...

Подруге, по упакку кабінету Думера, останньої карти парламентаризму. Франції противі горожанська війна. Останні чутки про намір нової кабінети Фландела розв'язати всі патріотичні організації ("Вогнищний Хрест", "Патріотична Молодість" і т. д.), заляшати нерозв'язаними організації комуністів і соціалістів, вказуючи на те, що хвиля вибуху той горожанської війни зближає на те, що хвиля вибуху в своїм "повороті до Європи", виходить із гри.

Потретьє, яким ворогом французько-російському військово-му союзом є Англія. Спершу пасивно ворога, тепер — активно.

Перед нами стає промова Болдвіна в англійській палаті громад, яка є зміною тупем для розгорячених голів французьких москвофілів. Головнім доказом цих останніх (доказом за союз СССР) були німецькі зброєння і німецька неуступність. Отже Болдвін розв'язує легенду про німецькі зброєння, з цифрами в руках.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

АМСТЕРДАМ, Н. Н.

Свято Державності.

Старанням тов. ім. І. Франка, старшого У. Н. Союзу, відбулося свято Державності в неділю, 16-го листопада. На вечірню пішли до церкви майже всі громадяни. На середині церкви була могила з хрестом, на якому хресті синьо-жовті ленти, на яких видні написи: «Борись за волю України». Панакхиди надірали о. Шуховський і вужестову промову про вагу державності. О. Шуховський і вужестову промову про вагу державності. О. Шуховський і вужестову промову про вагу державності.

Варшавський галі, де відбулося свято, була частина свята, зазвіль вступило слово г-ра В. Михалюк і в палких словах давав за героїв Листопадавців. Див. Довшу промову виголосив о. Шуховський, а в свій представителю історію змагань українського народу до здобуття волі і своєї держави. Між промови співав хор рижиків, а найбільше стрісціли. Дідухували з повним чуттям (з Дугай).

Відит про Листопадавців (святю дав студент вищої школи, Гр. Комаринський. А про дав українських інвалідів говорив г-р В. Михалюк. Збірники жертви: І. Бодак, Ю. Григор, Ст. Комаринський, К. Сюр, Гр. Зібори більшими жертвами \$250.50, а дрібними \$7.80. — Разом вистало до Об'єднання \$37.30.

На кінці школярі заспівали на промовою свого інваліда, де писні й закінчили свято наспіванням національного гімну.

Жертвували по \$2: М. Мельничук, Т. Сокак; по \$1: о. І. Шуховський, К. Гині, А. Теліш, Ю. Григор, А. Гарбузівський, М. Сердінський, К. Юрєвич, Н. Зіборський, І. Бодак, В. Панура, Ст. Комаринський, Т. Вітовський, Гр. Гр. Медвідь, І. Гаран, П. Баранський, В. Чумач, по \$0.50: М. Кухарчук, Е. Федішин, П. Кокух, М. Тиренський, С. Коніцький, Б. Юрєвич, Е. Теліш, І. Макаровський, В. Милошук, Д. Митуський, Ст. Дюпка, С. Рекуник, М. Капеліт, Я. Юрєвич, М. Івашин, Ю. Наршона, І. Білобран, Д. Бодак, Т. Сюрко.

Присутній.

ВІЛТОН, Н. ДАК.

Народне життя оживає.

Хто дещо знає про нашу ошолобу? Хіба те, що тут живе понад 100 українських родин, головню виходять з боршчівською й теревольською поху. Перед двома роками об'їзав Норт Дакоту проф. В. Василь Галич і широко описав її, але від того часу ніби слух во нас загинув.

Тя потім загинув до нас в Насилі Авраменко і мав видіти в Вілтон, Горгем та в У. країні. В цих місцевостях живе понад 900 українських родин. Їм до сил, але наріз розбиті червоні релігійні справи. Нарід понаставля ріжних церков, а московських теж, і порожні усі вони стоять порожні. Час від часу приїздить якийсь священник, то тоді знову життя оживає, та й знову загинув.

Та як представлено народну справу національного танку, то тут усі погодилися, що не добра справа. І хоч які були прикри часи для вояжів, але не було вже вояжів чотири роки, а тільки зложили для нас танку в Вілтоні, привіз танку, і учениці народного танку, І. Іван Савича з Шкаго, що вчив нашу молоді, з 13 місяці нашу танків. Дня 12-го життя прийшов знову до нас п. Авраменко і дав з танцористами чотири виступи. Пер-

ший виступ був у стіні Норт Дакоти, в місті Бісмарк, майже перед американською публікою. Виступ привів американців до вдоволи і ми маємо вже запрошення на інші американські виступи. На тім виступі танцористи засіяли до українськ і з того була до нас велика радість.

Другий виступ танцористи був у Дікінсон. З 3-го танку місцеві американські преса писала багато про Україну. Третій виступ був у малим містечку Беафілд, між нашіми Українцями. Публіки зійшлося так багато, що треба було давати одного дня для вистави. Батьки не могли надивитися, як їх тут рожені діти так гарно витанцюють українські танки. Четвертий виступ був у місті Макс між Наддніпрянцями. Там є аж чотири релігійні секти, але свідомості української нема. Але український танок так їх трохи зрушив. П'ятий виступ був у Вілтон. Тут відбувалися місія в укр. часті церкви. І зложні язики розлукалі вісти, що о. місіонер є проти виступу. Та місіонер, як ширій Українське, що заохочував сам наших людей, щоб пішли на виступ.

Оті танкові виступи це добра українська пропаганда. А який була добра філія, то це була їх краса пропаганда. Та на це останнє треба багато гроша, а його тепер у нас ваякко п. Авраменко і брати. Та підіпріть його треба.

Я. Петрик.

Микола Матвій-Мельничук.

Гей, гей, Лейкино кохані! Чі чуте, а чи синце? Чи сини бачили, стужені В гробіх синце? Про те, як мандувала воля, Як брала волю до землі, І як з утратилого волю, У світ ділячи журалі.

Чи синце вам мамин-двошні І карі очі дівчат, А як потіки вогнівці, Чи бривали і злі джармат.

Чи може з божого вогнівці Вам гадати нину несе, Що шале загоріла грім во сонці Пробави й серцем потрапе?

КОЛЯДИ ЩЕДРІВКИ на РІЗДВО ХРИСТОВЕ І БОГОВАПЛЕННЯ з долатком пісень СТРАСТНИХ ВОСКРЕСНИХ ІНШИХ ПІСЕНЬ ЦЕРКОВНИХ Ціна 35 центів.

Замовлення і гроші слати до: "СВОБОДА", 81-88 GRAND ST., P. O. BOX 346 JERSEY CITY, N. J.

Оцінки. — Скільки маю заплатити? — спитався молодий священник, що по шлюб. — А скільки то для вас варіанти? — Гм! — думає молодий і дає один доларовий баннот: — Прошу чужу. — Священник дивиться на долар і очам своїм не вірить. Дивиться це раз: нема більше, лиш один долар. — Гм, — каже священник. — Пригадайте пильніше молоді, кохав долар в кишеню, а молодому видає п'ятдесят центів.

СВОБОДА ЗВІТ У. Н. СОЮЗУ за листопад 1934 року.

ПРИХІД:

Число Заняття

1. 250.63

2. 156.70

3. 45.77

4. 14.93

5. 26.75

6. 47.03

7. 92.86

8. 26.75

9. 5.99

10. 58.69

11. 2.02

12. 83.84

13. 16.72

14. 27.29

15. 1.54

16. 28.66

17. 9.83

18. 2.08

19. 15.32

20. 2.02

21. 2.20

22. 25.32

23. 68.61

24. 42.32

25. 44.80

26. 3.52

27. 1.47

28. 87.73

29. 34.22

30. 46.38

31. 38.41

32. 60.21

33. 9.19

34. 2.02

35. 27.99

36. 11.19

37. 56.80

38. 41.38

39. 20.33

40. 28.43

41. 14.30

42. 14.18

43. 4.05

44. 3.30

45. 8.73

46. 1.34

47. 52.32

48. 10.66

49. 7.56

50. 17.25

51. 4.86

52. 23.50

53. 12.32

54. 15.52

55. 20.62

56. 57.72

57. 40.17

58. 7.60

59. 27.42

60. 7.39

61. 61.92

62. 2.24

63. 39.32

64. 26.75

65. 11.40

66. 5.13

67. 14.42

68. 5.13

69. 19.28

70. 19.26

71. 8.64

72. 18.79

73. 1.69

74. 12.79

75. 70.33

76. 4.36

77. 16.36

78. 38.21

79. 11.65

80. 44.46

81. 33.45

82. 3.89

83. 6.31

84. 41.84

85. 7.35

86. 98.44

87. 59.12

88. 58.12

89. 3.24

90. 56.23

91. 46.03

92. 6.19

93. 67.06

94. 8.14

95. 15.89

96. 13.97

97. 62.23

98. 7.19

99. 81.77

100. 9.35

101. 24.99

102. 42.41

103. 8.82

104. 21.01

105. 47.59

106. 18.67

107. 37.47

108. 3.56

109. 37.52

110. 86.68

111. 42.69

112. 10.27

113. 66.49

114. 3.65

115. 4.35

116. 42.73

117. 9.65

118. 65.96

119. 29.48

120. 5.45

121. 18.72

122. 167.50

123. 11.89

124. 56.34

125. 3.48

126. 41.26

127. 18.78

128. 49.32

129. 7.54

130. 10.77

131. 9.98

132. 1.71

133. 1.62

134. 25.44

135. 37.79

136. 1.86

137. 56.43

138. 57.55

139. 18.96

140. 1.71

141. 21.39

142. 25.44

143. 37.79

144. 1.86

145. 56.43

146. 57.55

147. 18.96

148. 1.71

149. 21.39

150. 25.44

151. 37.79

152. 1.86

153. 56.43

154. 57.55

155. 18.96

156. 1.71

157. 21.39

158. 25.44

159. 37.79

160. 1.86

161. 56.43

162. 57.55

163. 18.96

164. 1.71

165. 21.39

166. 25.44

167. 37.79

168. 1.86

169. 56.43

170. 57.55

171. 18.96

172. 1.71

173. 21.39

174. 25.44

175. 37.79

176. 1.86

177. 56.43

178. 57.55

179. 18.96

180. 1.71

181. 21.39

182. 25.44

183. 37.79

184. 1.86

185. 56.43

186. 57.55

187. 18.96

188. 1.71

189. 21.39

190. 25.44

191. 37.79

192. 1.86

193. 56.43

194. 57.55

195. 18.96

196. 1.71

197. 21.39

198. 25.44

199.

